

[Erik Eriksen.]

taget et vist hensyn til den kritik, som i sin tid fremførtes imod kommissionsforslagets udformning.

Den vigtigste indvending mod kapitalvindingsskatten er, at den inddrager fortjenester under beskatningen, altså fortjenester, der i vid udstrækning er fiktive, idet de jo ganske givet i de fleste tilfælde vil bero på en forringelse af pengenes værdi. Jeg minder om, at man fra erhvervenes side stærkt har fremhævet de meget uheldige konsekvenser, som en sådan beskatning kan få som følge af, at den vil føre til en konfiskation af en del af den realkapital, som er bundet i virksomheder, hvadenten det nu er indenfor landbrug eller indenfor byerhverv, og særlig uheldigt vil det være, at provenuet af en sådan skat vil vokse med stigende fart, efterhånden som pengeværdiens forringelse skrider fremad. Det rammer noget væsentligt, når man fra erhvervenes side betegner denne skat som en skat på møntforringelsen. Jeg skal minde om, at det — hvis jeg er rigtigt orienteret — var et væsentligt motiv for skattekommissionens forslag om denne skat, at man derigennem kunne inddrage det, man kalder samfundsskabte værdier. Heroverfor er fra forskellig side, også fra erhvervenes, anført, at sådanne værdier i det væsentligste angår faste ejendomme, og for deres vedkommende er der jo gennem den grundstigningsskyldlov, vi fik i 1950, gennemført en skærpet beskatning, som netop skulle have til formål at inddrage disse grundværdistigninger. men iøvrigt er der i forbindelse med ejendomsbeskatningen en hel række ting, som min partifælle, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, vil komme nærmere ind på, når han får ordet.

Jeg vil derfor i det store og hele indskrænke mig til her at pege på de administrative vanskeligheder, som jeg tror i høj grad vil gøre sig gældende ved udskrivning af en kapitalvindingsskat. Jeg har nok set, at den højtærede finansminister erkender, at denne skat vil medføre et meget stort arbejde for skattemyndighederne og også vil medføre vanskeligheder ved praktiseringen.

Kapitalvindingsskatten med den skattesats på 35 pct., der er foreslået, vil uden tvivl få dyb, indgribende betydning for mange af de skatteydere, den rammer, og det må

derfor påregnes, at skattens udskrivning vil kræve en meget omhyggelig gennemgang af alle foreliggende oplysninger, og at det næsten i hvert enkelt tilfælde må ventes at komme til evindelige diskussioner — for at sige det meget mildt — mellem skatteyderne og skattemyndighederne. Jeg kan egentlig slet ikke se — nu er jeg ikke tekniker — hvorledes det skal være muligt — i mange tilfælde vil det i hvert tilfælde ikke være det — at få en rigtig opgørelse af den skattepligtige avance. De ikke-regnskabsførende skatteydere vil da kun i meget få tilfælde kunne fremskaffe de nødvendige oplysninger, og når de ikke kan det, er de vel prisgivet? Hvad er de ellers? Jeg kan ikke lade være med igen at minde om finansministerens interesse for opsparingen. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis ministeren på de områder, vi behandler i dag, får magt, som han har agt, så rettes der et voldsomt stød mod resterne af den sparevilje, der endnu findes her i landet.

Jeg går ud fra, at den højtærede finansminister har læst „Politiken“s leder for i lørdags, hvori ministeren får at vide, at han i sin argumentation for dette forslag er i besiddelse af, hvad bladet kalder en virkelig grovkornet logik. Jeg ved ikke, om det gør noget indtryk på ministeren at få dette stempel fra radikalt hold — for ikke at blive misforstået vil jeg gerne sige: fra fornuftigt radikalt hold. Jeg synes ikke, at ministeren har været heldig på dette område. Det foresvæver mig, at man i Sverige for 6—7 år siden overvejede indførelsen af en sådan kapitalvindingsskat, men veg tilbage for det. Der foresvæver mig noget om, at daværende finansminister Wigfors nedsatte et udvalg, som talte bl. a. repræsentanter for den svenske fagbevægelse, men at man frarådede gennemførelsen af et sådant forslag. I stedet for anbefalede man en vis lempelse af de hidtil gældende regler på disse områder.

Jeg kommer så til aktieselskabsbeskatningen. Jeg har naturligvis med interesse hørt på de udtalelser, der er fremført tidligere i dag, men man kan vel sige, at den største del af den for rationalisering og investering nødvendige opsparing i vore dage sker gennem aktieselskaber. Dette er meget betydningsfuldt. Den tidligere regerings forslag var søgt udformet på en sådan